

Ремнова Анжеліка Григорівна — кандидат педагогічних наук, доцент, старший викладач кафедри педагогіки педагогічного факультету державного університету імені Михайла Драгоманова

<https://kp.pf.npu.edu.ua/index.php/sklad-kafedri/344-remnova-anzhelika-hryhorivna>

a.h.remnova@npu.edu.ua

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Технологія створення та проведення анімаційно-рекреаційних програм та заходів»

I. Основна мета дисципліни Мета: формування компетентностей, які орієнтовані на опанування теоретичними, професійними знаннями та практичними навичками щодо створення та проведення анімаційно-розважальних програм і заходів, ознайомлення з пріоритетними тенденціями розвитку сучасного дозвіллевого простору в Україні та світі, дослідження сутності, значення та передумов зародження анімаційно-розважальної діяльності, проектування перспектив анімаційної діяльності у майбутній професії

II. Місце навчальної дисципліни в програмі підготовки фахівців Спеціальність 011 Освітні, педагогічні науки
ВВ 2.6
Вибіркова дисципліна

III. Програмні результати навчання

ПРН 5. Уміти застосовувати інноваційні методи та креативні освітні технології в процесі проведення комплексних педагогічно-рекреаційних заходів на основі полікультурного підходу, принципу солідарності поколінь.

ПРН 9. Здатність впроваджувати новаторський досвід роботи з дітьми, підлітками, дорослими, людьми похилого віку, залучати їх до активної культурно-дозвілдової діяльності

ПРН 10. Уміти проектувати культурно-освітній розвивальний простір в умовах дозвілля з урахуванням результатів моніторингу/

IV. Короткий зміст дисципліни

Модуль 1. Теоретичні основи створення анімаційно-розважальних програм і заходів

Тема 1.1. Витоки аніматорської діяльності в просторі івент-освіти. Шляхи, закономірності розвитку та етапи становлення дозвілля як соціально-культурного явища. Проблеми періодизації історичних процесів. Наукове усвідомлення дозвілля в міждисциплінарному контексті. Дозвілля як складова часового простору, вид людської життєдіяльності, психологічний стан людини, ознака цілісного способу життя. Сутність поняття «івент-простір», «дозвіллова діяльність», «соціально-культурна комунікація». Функціональна і організаційні структури івент-простору та взаємозв'язків цього явища з тайм-менеджментом (організацією вільного часу змістовним дозвіллям).

Тема 1.2. Дозвілля первісної та архаїчної доби (від доісторичних часів до IV тис. до н. е.) Перші прообрази дозвілдової діяльності та передумови створення дозвіллевого середовища (колективно-синкретичний етап). Дозвіллові потреби та можливості сфери дозвілля первісної доби. Види дозвілля первісних людей. Соціально-виховне значення святкового дозвілля та види дозвіллових розваг. Основні напрями спрямування дозвілдової діяльності у період архаїчної доби (державно-регламентувальний період становлення сфери дозвілля). Передумови створення дозвілдової сфери у державах Давнього Сходу (Єгипет, Індія, Китай).

Тема 1.3. Передумови становлення та функціонування сфери дозвілля у період Античності (від III тис. до н. е. до V ст. н. е.). Дозвілля як уособлення потреб вільних громадян у період Античності. Дозвілля як самостійна складова соціокультурної сфери античного суспільства. Поява суспільного (громадського) дозвілля. Виникнення розгалуженої сфери дозвілля та розбудова дозвілдової інфраструктури в період Античності. Наукове усвідомлення соціальної ролі дозвілля у період Античності: теоретичне обґрунтування соціальної значимості дозвілля (Платон); дозвілля як засіб втілення інтелектуального споглядання вільної людини й мудреця (Аристотель).

Тема 1.4. Загальні тенденції функціонування сфери дозвілля за часів Середньовіччя (прибл. V – сер. XV ст.) Вплив загальних соціально-

культурних процесів на розвиток дозвіллевої сфери часів Середньовіччя: пріоритет релігійних цінностей, жорстка станова диференціація, декларативна форма участі в суспільному житті. Регламентація соціального часу і соціальної життєдіяльності та їх вплив на дозвіллеві потреби суспільства. Просування релігійних цінностей через дозвілля. Форми масового дозвілля: релігійні вистави, міське та селянське дозвілля. Формування традицій корпоративного дозвілля та системи корпоративних заходів.

Тема 1.5. Розбудова сфери дозвілля у період Відродження (XIV-XVI ст.) Дозвілля як засіб становлення власної волі та творчого начала в людині у період Відродження. Моральні та етичні виміри дозвілля. Особливості дозвіллевих потреб та види дозвіллевих занять доби Відродження. Формування кружків освічених людей. Соціально-виховна мета дозвілля та уявлення про дозвіллеву діяльність гуманістів епохи Відродження Л. Валла, Д. Манетті, М. Монтень, М. Пальмієрі.

Тема 1.6. Розвиток сфери дозвілля за індустріальної доби (середина XVII ст. - середина XX ст.) Соціально-виховний вплив сфери дозвілля за індустріальної доби (прагматично-соціалізувальний етап). Основні тенденції динаміки сфери дозвілля у період індустріальної доби. Урбанізація, технічний та промисловий розвиток як передумови для кількісних та якісних змін дозвілля. Види і особливості світського дозвілля. Зародження туристичного, курортного і паркового дозвілля. Специфічні ознаки загальнодоступної дозвіллевої діяльності. Зародження клубного дозвілля. Специфічні особливості інфраструктури сфери дозвілля молоді. Зародження скаутизму та скаутських організацій в Європі, Америці, Азії, Австралії.

Тема 1.7. Основні етапи розвитку сфери дозвілля в Україні. Першоджерела розвитку сфери дозвілля в дохристиянські часи (VI – X ст.). Святково-обрядове дійство як засіб втілення потреби консолідації спільноти та передання соціальних і культурних традицій. Давні форми дозвіллевої діяльності українських пращурів. Спільні форми колективного дозвілля релігійно-соціального спрямування.

Модуль 2. Методика проведення анімаційно-розважальних програм та заходів

Тема 2.1. Методологічні підходи та методи дослідження дозвіллевої сфери.

Макросоціологічний та мікросоціологічний підходи у вивченні явищ вільного часу та дозвілля. Макросоціологічний рівень: дозвілля як соціальна система, що вивчає культурно-дозвіллеву сферу суспільства. Мікросоціологічний рівень: інтеракція як основа цілісності соціального життя. Напрямки макросоціологічного підходу: функціоналізм (Г. Спенсер, Е. Дюркгейм, Р. Мер тон, Т. Парсонс). Функції контролю, латентні функції, дисфункції та їх прояв у сфері дозвілля.

Тема 2.2. Інститут дозвілля як важливий елемент соціальної структури постіндустріального суспільства

Мета, завдання і функції інституту дозвілля. Об'єкт і суб'єкт дозвілля. Населення регіону, залучене до культурнодозвіллевої діяльності як суб'єкт дозвілля. Державні заклади культури, культурно-освітні установи різних форм власності, громадські угруповання та інші дозвіллеві організації, що реалізують культурно-просвітницькі функції у межах соціального інституту дозвілля як суб'єкт дозвілля. Кадровий склад (штатні працівники) та актив культурно-дозвіллевих організацій, як колективний суб'єкт дозвілля. Лідери творчих спільнот або самодіяльних гуртів як індивідуальні суб'єкти дозвілля..

Тема 2.3. Принципи організації дозвіллевої діяльності

Гуманізація змісту виховного компоненту дозвілля. Національна спрямованість дозвіллевої діяльності. Демократизація дозвілля. Безперервність і наступність форм дозвілля. Модернізація, оновлення технологій дозвілля. Основні характеристики культурно-дозвіллевої діяльності. Завдання культурно-дозвіллевих систем. Культурно-дозвіллева діяльність як засіб соціалізації особистості.

Тема 2.4. Проблема регулювання вільного часу та дозвілля Саморегулювання вільного часу та суспільне регулювання вільного часу. Методи регулювання вільного часу особистості. Самоменеджмент вільного часу. Вивчення особливостей організації та регулювання вільного часу різними групами населення.

Тема 2.5. Інфраструктура дозвілля

Загальна характеристика інфраструктури дозвілля. Традиційні об'єкти інфраструктури дозвілля. Заклади культури клубного типу. Заклади суспільного харчування як об'єкт міжособистісного спілкування та проведення вільного часу. Парки як соціальні інститути дозвілля. Туризм як активна, цілеспрямована споживча дозвіллева діяльність. Особливості функціонування бібліотек. Їх роль у розвитку в Україні інформаційного суспільства. Музейна діяльність сучасного суспільства та її роль у трансформаційних процесах.

Тема 2.6. Сучасні культурно-дозвіллеві центри як осередки

розвивального культурно-дозвіллевого середовища

Інноваційні заклади культури як самостійні форми культурно-дозвіллевих організацій, спрямовані на реалізацію поліфункціональної або монофункціональної діяльності, пов'язаної із задоволенням культурних потреб населення. Класифікація інноваційних закладів культури за характером діяльності

викладацький склад, який буде забезпечувати викладання дисципліни	Педагогічного факультету УДУ імені Михайла Драгоманова Ремньова Анжеліка Григорівна — кандидат педагогічних наук, доцент, старший викладач кафедри педагогіки
VI. Обсяги навчального навантаження та терміни викладання дисципліни	На вивчення дисципліни відводиться 180 годин (6 кредитів ЄКТС), з яких: денна форма навчання: лекційних – 30 год., семінарських – 16 год., практичних – 14 год., лабораторних – 5 год., самостійної роботи – 115 год. заочна форма навчання: лекційних – 10 год., семінарських – 4 год., практичних – 8 год., лабораторних – 2 год., самостійної роботи – 156 год. Дисципліна викладається у 6 семестрі 3-го року навчання.
VII. Політика дисципліни	Політика навчальної дисципліни ґрунтується на засадах академічної доброчесності та визначається системою вимог, які ставляться до здобувачів вищої освіти в УДУ імені Михайла Драгоманова.
VIII. Основні інформаційні джерела для вивчення дисципліни	<ol style="list-style-type: none"> 1. Бойко О. П. Культура дозвілля в суспільстві ризику : монографія. Суми : УАБС НБУ, 2011. 285 с. 2. Бочелюк В. Й., В. В. Бочелюк Дозвіллезнавство : навч. посіб. Київ : Центр навч. літ., 2006. 208 с. 3. Дубровіна І.В., Яременко Н.В. Дозвіллева кваліфікація учнів старшого підліткового віку як соціально-педагогічна проблема: результати дослідження. <i>Український педагогічний журнал</i>, №2, 2021. http://uej.undip.org.ua/Zhurnal/2021/2/Storinky_2021_2/3.php DOI: https://doi.org/10.32405/2411-1317-2021-2-28-40 4. Карпова Л. О. Просвітництво на теренах України XIX ст. : історіографічний досвід. <i>Актуальні питання культурології</i> : зб. наук. пр. Рівнен. держ. гуманітар. ун-т. Рівне, 2012. Вип. 12. С. 51–55. 5. Педагогіка дозвілля. Основи івент-освіти: навчально-методичний посібник / колектив авторів: Н.М. Дем'яненко, І.В. Дубровіна, Л.А. Іванова, Л.О. Мільто, В.І. Саюк, В.О. Смікал, Н.В. Яременко; за ред. Н.М. Дем'яненко. Київ: НПУ Драгоманова, 2022. 200 с.
IX. Система оцінювання	Підсумковий контроль: залік